

C2g

D O-mine, scrutátus es et cognovís-ti me, * tu cognovísti
 se-si-ónem meam et resurrecti-ónem **me**-am. *Ry.* Et omnes
 vi-as me-as perspexís-ti.

Intellexísti cogitatiónis meas de **longe**, *
 sémitam meam et accúbium meum investigásti. *Ry.* Et omnes.

Quia tu formásti renes **meos**, *
 contexuísti me in útero matris **meæ**. *Ry.* Et omnes.

Confitébor tibi, quia mirabíliter plasmátus sum; *
 mirabília ópera **tua**. *Ry.* Et omnes.

Et ánima mea cognóscit **nimis**, *
 non sunt abscondita ossa mea **a** te, *Ry.* Et omnes.

cum factus su in **ocúlto**, *
 et intéxtus in inferióribus **terræ**. *Ry.* Et omnes.

Žalm 139 (138), 1.2.13.14ab.14c+15a.15bc

Hospodine, ty mě zkoumáš a poznáváš *

ty poznáváš mé sedání i vstávání. **Ry.** A obhlížíš všechny mé cesty.

Poznáváš mé myšlenky již z dálky *

prozkoumáváš mé stezky i místa mého odpočinku. **Ry.** A obhlížíš všechny mé cesty.

Neboť ty jsi stvořil mé ledví, *

spetl jsi mě v lůně mé matky. **Ry.** A obhlížíš všechny mé cesty.

Chválím tě, neboť jsem vznikl tak podivuhodně, *

podivuhodná jsou tvá díla. **Ry.** A obhlížíš všechny mé cesty.

Dokonale znáš mou duši, *

mé kosti ti nezůstaly utajeny. **Ry.** A obhlížíš všechny mé cesty.

Když jsem byl tvožen ve skrytu, *

a splétán v hlubinách země. **Ry.** A obhlížíš všechny mé cesty.